

5 Τανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων

Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (+305)
Συγκλητικῆς ὁσίας (+350)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης,

ἀήττητον τρόποσιον.

Και νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ και ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτεῖαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν και χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ και ὁμοουσίῳ και ζωοποιῷ και ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

και πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠροῦμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλοῦρήσονται.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ούτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Ούτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἄρῳ τὰς χειρὰς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ

στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελεύθτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἰ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλιῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἰ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

- Κ**ύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
- Κ**αὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- Ὅ**τι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
- Ἐ**κάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- Ἐ**μνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- Δ**ιεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
- Τ**αχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
- Μ**ὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- Ἀ**κουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
- Γ**νώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐ**ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Τ**ὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
- Ἐ**ν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
- Κ**αὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
- καὶ πάλιν
- Εἰ**σάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
- Τ**ὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
- Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
- Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
- Ἀ**λληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
- Ἡ** ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

- Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κ**ύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπό κάθε δέησιν)
- Ἦ** πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἦ** πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ

τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Χρυσοστόμου μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

ἤχος δ'

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῶ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερωῦμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ➔

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ἵνα σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Χορὸς ἀγγελικὸς

ἤχος α'

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ προμητήτορ' ἐπεδήμησεν, ἢ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεραγαθός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας μενάματα, ὃν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· πῶς τὴν χειρὰ μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Καθίσματα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὴν ἠραιότητα

ἤχος γ'

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα, παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. Δόξα Χριστῇ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὃ θαύματος παραδόξου! πῶς, σε ὑποδέξεται, ὕδωρ δεσπότη Κύριε,

ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Ν' Υαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανῶν προεόρτιος, ψδὴ α'

«Πικρᾶς δουλείας ρυσθείς, Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διήλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· ὅτι δεδόξασται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νόμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδοὺ ὁ ἰλασμοὸς ἀναδείκνυται, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγᾶς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ α΄

Δεῦτε λαοὶ

ἦχος β΄

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέφαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀναγνος, ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαιίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοδὸς γεγονόσι, ρυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ α΄

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν ἀθλοφόρων, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ καὶ τῆς πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὀπλισάμενοι στερροῶς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ἀσεβῆς διώκτης καὶ τῆς πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβῆς, πίστει κατήργηται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ποιμένην ἦν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ γ'

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

ἦχος α'

«Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέροχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνη πολυέλεε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὃ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἤρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πανάμωμε, τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Κανῶν τῶν μαρτύρων, ψδὴ γ'

Ἐστερεύθη ἡ καρδιά μου

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν αἰδιδιμον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κανῶν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, τῶν ἀγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον Χριστιανοὶ ἔσμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλόνηρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

ὁ εἰρημὸς τῆς γ' ψδῆς

Ἐστερεύθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γα

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
 ρι ι ω υ ψω θη κε ε ρας μου εν Θε ω ω μου
 και ε πλα τυν θη επ ε χθρους μου το στο ο μα α
 μου

* επ ε χθρους μου το στο μα μου ου ου ου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα

τῆς ὁσίας

Τὸν συνάναρχον

ἦχος πλ.α'

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἰγλῆς ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληράν, διοδεύσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

τῶν μαρτύρων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεόπεμπτος ὀφθείς, ἱεράρχης τῶν ἀάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν. Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροισ, βροτῶν παραπτῶματα.

προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ αἶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ μέγας υέτός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὄλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

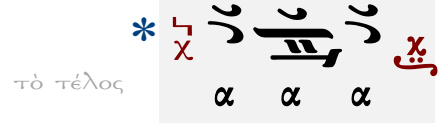
Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Κε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηναίολογιον
2007 σ.77*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ο με γας υ ε τος προς πο τα μι α ρει θρα προ
ερ χε ται σα ρ κι βα πτι σθη ναι θε λη σας προς ον
ο θει ει ος Προ οδρο μο ος εκ πλητ το με ε νος ε ε λε
γε πως βα πτι ι σω σε ρυ πον μη ε χον τα ο λως

πως εκτει ει νω μου την δε ξι αν ε πι κα ραν ην τρε μει

Κανών ὁ προεόρτιος, ψδθ δ'

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί

ἤχος α'

«Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. Ἀπὸ Θαιμᾶν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων, νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας, ὃ μελωδοῦμεν πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοαῖσι. Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδθ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

ἤχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχεσ θείας ὠραιότητος.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπέμεινας, ὡς Ἰώβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελευταίην ἐπισπώμενον, χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης ὠφθης μέτοχος.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, κόρη λύτρωσαι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουῖτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ ἀθλοφόροι, πλουῖτον καὶ δόξαν λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ ἀχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσῳζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε'

Θεὸς ὢν εἰρήνης

ἦχος α'

«Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνοῦντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε φιλόανθρωπε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ βασιλεύς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελεύόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδῆλου προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι πατάξας Ἰορδάνια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ, ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντας, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Κανὼν τῆς δόσιας, ψδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

ἤχος β΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοίᾳ πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπττεύουσα.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν πάναγνε, ρείθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἀνευθεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ε΄

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλιταί, τάς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γητίνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν· διὸ ἀγάλλεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία παρθένε, ἡ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε΄

Σπλάγχων Ἰωνᾶν

ἤχος α΄

«Ὁλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωτῇ

αίνεσως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον, οὐπὲρ ἐκπλαγείς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο, ποταμῶ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσαςνάματα, τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἤχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, μοναχῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ς'

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλάς

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρέστηκεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφῆρεις ὡσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ἡμᾶς πικρῶς, μάρτυρες ἐνδοξοί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν ἀγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρωσ ἐβοᾶτε. Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὦ δικασταί.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύση, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντας σε ἀγνή ἀειπάρθενε.

ὁ εἰρημὸς τῆς ς' ὑδῆς

Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.466*

Ο Ἰ ω να ας εκ κοι λι ας α α δου ε βο ο
α ἦ α να γα γε εκ φθο ρα ας την ζω η ην μου η μεις
δε σοι βο ω ω μεν παν το δυ να με Σω τηρ ε λε
η σον η μα α α ας ἦ

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον προεόρτιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· εἰπέ μοι, ἀ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν μείζονά σε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω.

Ἄθλων τελευτῶ, τὴν χάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἐθεντὸ μ' ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,

Λάκκῳ, Θεωνᾶς μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτη ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δὲ βίον Θεόπεμπτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Συγκλητικῆς.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,

Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτᾳ.

Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,

Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σάις, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Ἦλθον θαλάσῃ εἰς βάθη, λέγει Σάις,

Φυγῶν τὰ ποτιζόντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοείδος ὑπὸ δημίῳ πατούμενος τελειοῦται.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,

Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,

Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τατιανή τακεῖσα νηστείας πάλαι,
Νῦν ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ζ'

Οἱ Παῖδες εὐσεβεία

ἦχος α'

« Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου, τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειάν ποτε, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ καὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. »

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος, ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ βράνατωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνην ὕδατος, ἐναποστᾶξαντα σαφῶς, τὸ σὸν βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βαπτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄλσι τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἔσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐνάντιος, ψυχῆς σου, τὸ εὐτονον, μαλλάξαι νόσοις ὤφετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ, πόνον ἀπεκρούσθη οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσόμενος.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὐδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῆ, ἔνθα προητοιμάσται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς, λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὄνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὠκνησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδάτων ἢ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ ποιητοῦ τοῦ φωτός, ρύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρυπωθέντας κόρη ἐν πταίσμασι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὲ ζ'

Κάμινον καιομένην

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέλος τοῦ μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισί, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγάλλοντο οἱ ἅγιοι, ὀρῶντες ἑαυτοὺς, τῷ ξίφει τελειομένους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ θείᾳ στερρότητι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Περίσωζε τὴν ποιήμην σου, πανάχραντε ἀγνή, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὲ κ'

Θαύματος ὑπερφυοῦς

ἤχος α'

« Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη, ἀναπέμψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς, Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεῖς συμφλέξεται ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὲ κ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις ἀγγέλων, ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσης· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας ἔνδοξε, καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναγεννηῆσαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς, Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος σπεύδει, ἀγνή, δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύτως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ρύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὲ κ'

Τὸν μόνον ἀναρχον

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλιταί, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων. Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ

σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ εἰρμὸς τῆς ἡΰδῆς

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ θ'

Μυστήριον ξένον

ἦχος α'

«Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη παστάς, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείψασαν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε· Χριστός, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε, ὡς Ἰωάννη σκίρτησον, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου, ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέλαβες δίχρα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι, αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ᾠδὴ θ'

Ἀνάρχου Γενήτορος

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας ἔνδοξε, σεαυτὴν ὠραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος νυμφίος σου, οὗ ἑτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχος ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνή Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὄφρυν ὅθεν σε στεφάνω, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτής, Ἰησοῦς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε· προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα, τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ Ἰησοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη, οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ὑδὴ θ'

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτραις τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον καὶ τοῦτον ἄνευ σποραῆς ἡμῖν τεκοῦσα, ἐκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ εἰρμός τῆς κ' ὑδῆς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν μόνον ἀναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.467*

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου

μεν τον Κυ ρι ον ἦ

Τον μονον α ναρχον βασι λε α της δο ο ξης ον

ευ λο γου ουσιν ουρα νω ων αι Δυ να α μεις υ μνει τε ι

ε ρεις λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω να α α ας ἦ

θ' ὤδη τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἦχος βαρὺς

- ∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47
- ∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48
- ∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50
- ∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51
- ∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς. 52-53
- ∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.33#

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η μου τον Κυ ρι

ον και η γ α λ λ ι α σε το πνευ μα μου ε πι

τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γ α λ υ υ νο ο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι ου σι με πα ασαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Οτι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ε νοις αυ τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α καρ

δι ι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ ψω

σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων

και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χερου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος ρη

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ ρη την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκουουσαν πη την οντως Θε

οτοκον σεεμεγαλυνοομεν ρη

ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.301/1171*

Την υπερφυσιν Μητεερα και καταφυσιν

Παρθεενον ρη την μονην εν γυναιξιν ευλο

γη μενην ασμασιν οι πιστοι και τα χρεος με

γα λυ υ νο ο μεν η

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.35#

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε την

Θε ο το ο κον η την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μητον Δ και μη τε ρα του Θε ου η μων η την

τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ η την α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν η την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν η

Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

τῶν μαρτύρων

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Ἰσχύς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε ἱεράρχα· ἐν ἧ' πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν.

προεόρτιον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου.

εἰς τοὺς Αἰνους

Ἦχος λ' π' B8

Αναστασιματῆριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θεω

Στιχηρὰ προσόμοια

Αἱ Ἀγγελικαί

Ἦχος λ π Β8

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν περ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Ἄρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ἐγὼ δὲ δέδοικα σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι

ἤκεις καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον.

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιὰν τῆς κορυφῆς μου, τιθεὶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγγων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ καινοποιοῦντα, καὶ πειθαρχῶν τῇ σῆ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικὸν

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης. Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ἄσσωμεν λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν, βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρχᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἄμην.

Εἰς τὸν Ὕμνον τῶν Αἰνῶν

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

ἤχος β'

Ἴδε ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη· Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιέμ.

ῶπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ, Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, προφήτα καθυπούργησον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἤχος δ'

Ἄπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῶ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερωῖμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 5

2 Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· 3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· 4 τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με, 5 ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, 6 οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· 7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. 8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. 9 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. 10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία·

τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. ¹¹ κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. ¹² καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. ¹³ ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς 22

¹ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. ² εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, ³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ⁴ ἔὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεισαν. ⁵ ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. ⁶ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 26

¹ Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ² ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. ³ ἔὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· ἔὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. ⁴ μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. ⁵ ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρα κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. ⁶ καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. ⁷ εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. ⁸ σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. ⁹ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου. ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. ¹¹ νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. ¹² μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανάστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆ. ¹³ πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων. ¹⁴ ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ρυπτόμενον.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστέ βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἦχος δ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

∴ Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 35:1-10

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ¹ Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. ² Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. ³ Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ⁴ Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὄψα κωφῶν ἀκούσονται. ⁶ Τότε ἀλείται χωλός ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. ⁷ Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. ⁸ Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Ἀπόστολος

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 13:25-32

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ²⁵ ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ²⁶ Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. ²⁷ Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· ²⁸ καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτησαντο Πιλαῶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ²⁹ Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ³⁰ ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ³¹ ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. ³² Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ειρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον α' ὥρας

Σοφία. Ὅρθοι. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-6

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ¹ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, ² καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ³ Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. ⁵ Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· ⁶ καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὐτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζῶν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχῆ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 28

¹ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. ³ φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. ⁷ φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, ⁸ φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. ⁹ φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ψαλμὸς 41

¹ Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. ² ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; ³ ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; ⁴ ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. ⁵ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου. ⁶ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ⁷ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. ⁸ ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδῆ αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ⁹ ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹⁰ ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστά μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; ¹¹ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

ψαλμὸς 50

¹ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

² Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοσίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθοῦς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσφᾶσθαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἦχος δ'

Εἶδосάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδосάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἡ Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐκπεφώνηκε, τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἀχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος.

ἦχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγγνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἦχος δ'

Πρόσχωμεν

∴ Εἶδосάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδосάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:16-20

Πρόσχωμεν

Τάδε λέγει Κύριος. ¹⁶ Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. ¹⁷ Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῷ, καὶ δικαιοῦσατε

χήραν. ¹⁸ Καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἔάν ὧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἔάν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. ¹⁹ Καὶ ἔάν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ²⁰ ἔάν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-8

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

¹ Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητάς τινας, ² εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. ³ Εἶπέ δε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. ⁴ Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν, εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ⁵ Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. ⁶ Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ⁷ Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. ⁸ Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον γ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-8

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ² Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἴδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ³ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρῦσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁵ Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ⁶ Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. ⁷ Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανός, κύψας

λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ⁸ Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐπιπέτε μοι ἡ βασιλεία σου ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν

ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἔλεησαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ἙΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 73

Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χειρὰς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. ⁴ καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ⁵ ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω, ⁶ ὡς ἐν ὄρυμῳ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. ¹⁰ ἕως πότε, ὁ Θεός, ὄνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δράκόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοφι. ¹⁵ σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθᾶμ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ

σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἤλιον. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά. ¹⁸ μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ²² ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὄνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. ²³ μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

ψαλμὸς 76

² Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου. ⁴ ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· ⁷ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ⁹ ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ρῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ¹⁰ μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; (διάψαλμα). ¹¹ καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. ¹⁴ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ δόδος σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ¹⁶ ἔλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. ¹⁷ εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, ¹⁸ πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφαναν αἰ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ αἰ ὁδοὶ σου, καὶ αἰ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ψαλμὸς 90

¹ Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηταίᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλίσθησεται. ² ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδὴ ἐπ' αὐτόν, ³ ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. ⁵ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ⁶ ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς

μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ¹¹ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ¹² ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ¹³ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. ¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. ¹⁵ κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς, Ἰωάννην. Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπίγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλόανθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ἤχος πλ. β'

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γάρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τὶ ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανὴς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος δ'

Πρόσχωμεν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:3-6

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος·³ Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.⁴ Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ·⁵ ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.⁶ Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ³ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. ⁴ Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. ⁵ Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. ⁶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ⁷ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ⁸ Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ¹⁰ Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. ¹¹ Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ς' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:9-11

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κουτάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ

σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀπενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΓΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 92

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. ² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 113

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοὶ ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ ⁸ τοῦ στρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ¹⁰ μὴποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε. ¹² τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ¹³ στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄφονται, ¹⁴ ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούονται,

ρίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ²⁰ Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν, ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²³ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου, ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς 85

Κλῖνον Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραύξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. ¹⁰ ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. ¹¹ ὀδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ¹² ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρῶσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ¹⁷ ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ

διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῶ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν βέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἤχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῶ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο [συνεστέλλοντο], φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς [Κύριε].

ἤχος β'

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοὺ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

δίχορο

μονόχορο

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

∴ Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 49:8-15

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ⁸ Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομηῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. ¹⁰ Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς.

¹¹ Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ¹² Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ρηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. ¹⁵ Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάβοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-14 κ' 3:4-7

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, ¹¹ ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ¹² παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ¹³ προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ¹⁴ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσις ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ⁴ Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ⁵ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, ⁶ οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ⁷ ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον θ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-18

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ² ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁴ Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· ⁵ πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· ⁶ καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. ⁷ Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ⁸ Ποιήσατε οὖν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ⁹ Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν

οὐν δένδρον, μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ¹⁰ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; ¹¹ Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. ¹² Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ¹³ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ¹⁴ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα συκοφαντήσητε, μηδὲ διασείσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνιαις ὑμῶν. ¹⁵ Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, ¹⁶ ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρὶ. ¹⁷ Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συναῖξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. ¹⁸ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλους, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τυπικά

ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς 145

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λυεῖ πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις

ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν
τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα
τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἔρρύσατό με. Προσέλθετε
πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς
ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε
τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν
ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὄρα αὐτοῦ εἰς
δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁσπᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον
πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱερασίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεὸς Κύριος

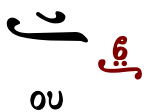
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ἰ̣ Δι̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↴

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↴

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↴

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νε ε

εν η η η η μιν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ

χο ο με ε ε ε νος εν ο νο ο μα τι ι

ι Κυ υ ρι ι ι ι ου ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσικὴ Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.33/389*

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα

μος τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη

φθεν τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα

εν θεν και εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη

ρα ο δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως

του Βα πτι σμα τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του

βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι

στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι α σαι τα

υ δα τα α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

[Κάθισμα](#)

[Απόλυσις](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δε̣

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.427*

Απε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο ταμος

τη μη λω τη Ε λισσαι ε α να λη φθεν τος Η λι

ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν και εν

θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ γρα

εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα τος δι ου η

μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα

σιν **Ⲅ** Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι α

σαι τα υ δα τα **Ⲅ** * α γι α σαι τα υ δα τα α α **Ⲅ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι **Ⲅ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **Ⲅ** **Ⲅ**

Κάθισμα

Απόλυσις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος **Ⲛ** **Ⲅ** **Ⲅ** Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.74*

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα

μοσ τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη φθεν

τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν

και ε εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο

δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα

τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α

πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι στος ε φα νη εν Ι

ορ δα νη α γι α σαι τα υ δα τα

α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Κάθισμα

Άπόλυσις

Κανών προεόρτιος, ψδὴ α'

ὁ εἰρμός
Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.144/158*

Πι κρασ δου λει ασ ρυ σθεις Ισ ρα ηλ την α βα τον δι ηλ
θεν ως η πει ρον ε χθρο ον δε ο ρων πον του με νον
υ μνον ως ευ ερ γε τη α δει Θε ω ω ω τω τε ρα
τουρ γου ουν τι βρα χι ι ο νι υ ψη λω ο τι δε δο
ο ξα α σται

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.75*

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Χ ρι στος μο λει προς το βα πτι σμα Χρι στος προς Ι ορ

δα νην ε φι στα ται ^{π ρ} Χρι στος τας η μων εν υ δα σι ^{π ρ} θα

πτει νυν α μαρ τι ας ως α γα θος ^Δ εν α γα λ λι

α σει α νυ μνη σω μεν αυ τον ^Δ ο τι δε δο ο ξα α

στα ^{π ρ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

Ρ α να τω σαν ευ φραι νο με ναι νε φε λαι ευ φρο

συ νην αι ω νι ον ^{π ρ} Χρι στο ος Ι η σους προ ερ χε

ται να μα σιν Ι ορ δα νου ^Δ τους πο τα μους των α

μαρ τη μα α των κα τα κλυ υ σαι ^Δ φω τι σμον

πασι δωρου με ε νος π ρ

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι Α

Ιδου το φως επιφαινεται π ρ ιδου ο ιλασμος ανα

δεικνυται π ρ ιδου ου ο Σωτηρ εφισταται π ρ λαμψαι

τοις εν τω σκοτει θει ασ αυ γας Α του τον δι α νοι

αις καθαραις χαρ μο νι κως υπο δε ξω ω με ε θα π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ α΄](#) Λουκάς Λουκά

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ γ΄

ὁ εἰρμός
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Ἦχος Ϛ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.146*

Μη εν τη σοφια π ρ και τω πλουτω και χασθωθνη

το οστω αυ του π ρ αλλα τη πιστει του Κυριου Ϛ ορθο

δο ξως κραυ γα ζων ^{π ρ} Χρι στω ω τω Θε ω και με ελ

πων α ει ^{π ρ} ε πι την πε τραν των σων εν το λων ^Δ στη

ρι ξον με Δε ε σπο ο τα ^{π ρ}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.76*

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

^Ο προ των αι ω νων ^{π ρ} συν ε δρευ ων Πα τρι και

τω Πνε ευ μα α τι ^{π ρ} νυν επ ε σχα των εκ Παρ θε νου ^{Γ η}

σαρ κω θεις κα θως οι δε ^{π ρ} Χρι στος μο λει προς το βα

πτι σμα ^{π ρ} α θα να σι αντω θει ω λου τρω πα σι πα

ρε χο ο με ε νος ^{π ρ}

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

Ὑδατι ἐν θαψαί^{πρ}τας ἡμῶν ἀμαρτιῶν σου

λοομένους^{πρ} τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥέματι

διὰ σπλάγχνα ἐλεῶς^{πρ} Χριστοῦ οὗ Θεοῦ προ

ερχεται καὶ ἀναπλαττει φθαρτάς ἡμῶν^Δ δι

α τοῦ βαπτισμάτος^{πρ}

δοξα σοὶ Θεοῦ ἡμῶν δοξα σοὶ^Δ

Γυμνώσιν αἰσχίστην^{πρ} περὶ στελῶν Ἀδάμ του

προπάτορος^{πρ} ἀπογυμνοῦσαι ἐκούσι

ως^{πρ} καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου^{πρ} σου τὸν περὶ στελ

λεις^{πρ} ὑδάσι τὰ ὑπερωαστεῖα ζῶν Χριστέ^Δ

μο νε πο λυ ε ε λε ε ε π ρ

Κοντάκιον Θεοφανείων προεόρτιον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δι

Παναγιώτης Κηλτζανίδης
Δοξαστάριον 1882 σ.428#

Ε ν τοις ρει θροισ ση με ρον π ρ του Ι ορ δα α α

α α νου ε λ γε γο νως ο Κυ ρι ος τω Ι ω

αν νη εκ βο α Δι μη δει λι α σης βα πτι σαι με ρι σω

σαι γαρ η κω Α δα αμ τον πρω το πλα στο ο ο

ον ρι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.65/63*

Εν τοις ρειθροῖς σηημερον του Ιορδαα

νου γεγωνως ο Κυριος τω Ιωαννη

εξβοα μηδειλιασ ης βαπτισαι με σωσαι γαρ

η ηκω Αδαμ τον πρωτοπλαστοοον

Γεράσιμος Μοναχός, Αγιορείτης

Οἶκος

Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν Ἑπίχρον τῶν Αἰνῶν

Ἑπίχρητὰ Προσόμοια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Ἦχος Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77*

Ιδεο βασιλευς ιδου η προσδοκια του

Ισραη η ηλεπεστη λαοι αγαλλιασθε το

φως γαρ επιφαινεται

Δια του το μνησθη σομαι σου εκ γης Ι

ορ δα νου και Ερμω νι ειμ απο ο ρους μικρου

ω πται τοις ε πι γης με τα σαρ κο ος το θει

ον νυν φως τοις εν τω σκο τει ε πε φα νε και πα σιν

η χα ρις εξ α νε τει λε

ε ι δο σαν σε υ δα τα ο θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο βη θησαν

ο λυ χνος τω φω τι η αυ γη τω ω η λι ω

ο Προδρο μο ος τω Λο γω ο φι λος τω νυμ φι ω

προ φη τα καθ υ πουρ γησον

Ἦχος λ π ς Νη²

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.18*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω νω α α α μην

ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τρα γνω

ρι σα ας με ε ε ε τον Α α μνον εν πο τα

μω μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει

ει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει νας α

α ψαι τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ

φης μου τη η ης α α χρα α αν του ου και αι

ο τα αν ι ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε

μο ο ο ον τα και τον Ι ορ δα νη ην επ α

να α α α α στρα α φε ε εν τα συν του

ου τοις βο ο ο ο η η η η σον ο σαρκω

θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου εις η μων σω ω

τη η ρι ι ι αν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α

α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.63/61*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω αν νη βα πτι ι στα α ο εν μη τρα γνω

ρι ι σας με ε τον α α α μνο ον εν πο τα μω μοι

δι α α α κο νη η σον με τα αγ γε ε λων μοι

λει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει ει ει

ει ει νας α α ψαι τη η η η χει ει ρι ι ι σου

ου της κο ρυ φη η ης μου ου τη ης α α α

χρα α α α αν του και ο τα αν ι ι ι δης

τα ο ο ο ο ρη η η τα ο ο ρη η τρε

ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα α α α νην ε

πα να στρα φε εν τα α συν του ου ου τοις βο ο

ο ο ο η η η συν του τοις βο ο η η σον ο σαρ

κω θεις ε ε ε ε εκ Πα α αρ θε ε ε ε ε ε

ε ε ε λε ε ε ε νου εις η μω ω ω ω ν

σω τη η ρι ι ι α αν Κυ υ υ ρι ι ε δο ο

ο ο ο ξα α α α σοι το τέλος δο ο ξα α σοι

οι οι οι

Λι φράσεις «καί ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καί τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου» δυνατόν νὰ ψαλοῦν συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

* και οταν ι ι ι δης τα ο ο ρη η η

τρε ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα νην ε πα

να στρα α φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο η η

η η σον ο σαρ κω θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου

εις η μω ...

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ῥα α'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς ἦ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.136#

Σ η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φυ υ σις και ρη γνου ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης και των ι δι ων να α

μα α α των ε πε ε χει το ο ρε ε ευ μα α Δε

σπο ο ο την ο ρων ρυ υ πτο ο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

κον βα α πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προδρο ο ο μου ου χει

ει ει ρων **Δ** δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι ι

λα α α αν θρω ω ω ω πε **γ**

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.137#

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω **β** και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι **γ** πε

Κ αι νυν και α α ει **β** και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην **γ** πε

Π ρος την φω νην του βο ω ω ων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ω **β** ε τοι μα σα α τε **β** την ο ο

δο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι ου **γ** η ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε ^Δμορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ^Δο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ^γει δο ο σα αν σε ε υ δα α τα ^Δκαι αι ε ε

φο βη η η θη η η η σαν ^Δσυν τρο ο μος γε γο νεν

ο ο Προδρο ο μος ^{β λ}και ε ε βο ο ο η σε

ε ε λε ε ε ε γων ^γπως φω ω τι ι σει ο λυ υ

χνος το ο φως ^Δπως χει ει ρο ο θε τη η η σει ^Δο ο ο

δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την ^γα γι

ι α α σον ε ε με ^Δκαι τα υ υ δα α τα Σω ω

τηρ ^Δο αι αι ρω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν γ ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιογράφος

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.138*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προ

οφηηητου και υπερπαντας τιμηθεν

τος τους προοφηηηητας ετροοο

μααξεεενυνηχειειειρδεξιιαο

τεεθεαασαατοοοσετον Αμνοντου Θε

εουτον και θαιροντα κοοσμουαμαρτηη

ηημαααατα και αγωνιασυσχε

θει εις ε βο ο ο α α ου τολ μω προ οσ ψα αυσαι Λο

ο ο γε της κο ο ρυ υ υ φη η η ης σου αυ

τος α γι α α σο ον με και αι αι φω ω τι σον

οι οι οι κτι ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει

η ζω η η η και αι το ο ο φως και η η

ει ει ρη η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.139*

ει δο σαν σε υ दा ता ο Θε ος ει

δο σαν σε υ दा ता και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α α ας ο Θε ε ο ο ο ος η η η

η μων π ε αυ τη ην η μι ιν ση με ε ρον λ α δι

αι ρε ε τως πε φα νε ε ε ρω ω ω κεν π ο

με ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι

αν λ τω συγ γε νει ει ε ε πε φω ω ω νη η η

η κε Δ το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρας εν ει κο ο ο

νι Δ κα α α τε ε πτη ου ου ρα α α νο ο ο

ο ο θεν π ο Υι ο ος τη ην α χραν τον κο ρυ υ

φην Δ τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ υ πε κλι νε ε Δ και

αι αι βα πτι ι σθεις λ το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ

ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος ^ε ^λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.140*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π ⁹ ^{πε}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην ^π ⁹ ^{πε}

Ε ρχ ο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^π ⁹ με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ^χ ^ᾠ βα πτι σθη ναι αι θε ε λων εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ^π ⁹ ι ι ι να

τους πλα νη η θεν τας η μα ας ως ε ε
 ευ σπλα α α αγ χνος ^χ πα σης μη χα α νης ^{ν'} και πα
 γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον τος ^χ ρυ σα
 με νο ος φω ω τι ι σης ^Δ εκ Πα τρος με ε μαρ τυ
 υ υ υ υ ρη η η η σαι ^π το δε ε θει ει ει
 ει ο ον Πνε ε ευ μα ^χ πε ρι στε ρας ε εν ει ει
 δει σοι οι ε πεε ε ε στη ^π αλλ οι κι ι σον ψυ χαι
 αις η με τε ε ε ε ε ραις ^χ σου τον φι λα αν θρω
 πε ε ε ε ε ε ε ^π

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ς προ φη η τα δε ευρο ο βα

α πτι ι σο ο ον με ε ς τον σε δη μι ου ουρ γη σα

αντα ς τον φω τι ζοντα χα ρι ι τι ς και κα θαι ρον

τα α α α α α πα α α αν τας ς α ψαι αι θει

α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη δι

ι ι στα α α α σης ς προ φη η τα α α α α

φε ες α α αρ τι ι ς και γαρ πλη η ρω ωσαι πα

ρα α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν ^γδλ συ υ ουν μη η δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως ^Δδλ και γαρ τον κε κρυ υμ με ε

νον ^βλχ τοις υ υ υ δα α σι ι πο λε ε ε μι ι

ι ι ον τον αρχον τα του ου σκο ο τους ^βλχ ε ε ε

πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε σαι ^γδλ λυ τρου

με ε νος το ον κο ο ο σμο ον ^Δδλ εκ των αυ του πα α

γι δω ων νυν ^βλχ πα ρε ε ε χων ως φι ι λαν θρω ω

πο ος ^Δδλ ζω ην την αι αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον ^γδλ

Ἦχος λ π Πά

Διὰ τοῦ μνησθησομαί σου ἐκ γῆς

Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνεῖμα ἀποοο

ορούς μιικρού ← στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Ἐμερονήφαλμιικηπροοοφηηται

εἰεἰαπεραςλαβεινἑπειεγεεε

ταιηηθαλαασσαγααααρ

φηησιιιιιιιιιειει

δεκααιεεφυυυυγενοἸορδααα

νηηςεστραααφηηειςτααοπιιιι

σωαποπροσωπουουΚυυριιουα

πο προσ ω ω ω που του Θε ου ου Ι α α α α κωβ

ελ θον το ος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε

ξα σθαι αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α

α η η μεις ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α

ας ε ε εκ πλυ υ θε εν τες φω τι σθω ω ω μεν

τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.143*

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π q π ε

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα x q

ω ω I ορ δα α α α α νη x q τι α να πο δι

ζεις το ο ρει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις Δ δ την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν π q ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι x q πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σκο ο ον x q εξ ι στα μαι και φρι ι ι τ τω

ω Δ δ την α α κραν συ υ γ κα α τα α α α α βα α

α α σιν π q ο τι ουκ ει ω ω θα τον κα θα ρο ον α

πο πλυ υ υ υ υ νειν ^χ ουκ ε μα θον τον α

να μα αρ τη η τον α α πο σμη η η η χειν ^χ αλ

λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι

αι αι αι ρειν ^π α καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με ^χ

α μα ρ τη μα α των δι δα α α α α σκει ^χ ο

εν ε μοι οι βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος ^π

ο Ι ω ω αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει

ει ει μοι ^χ η φω νη η του Λο ο ο γου

ου βο ο ο α ^χ ι δε ο Α μνο ο ο στου ου Θε ε ε

ου ^Δ ο αι αι ρων την α μα αρ τι ι ι α αν

του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} αυ τω πι στοι οι βο η η

η σω ω ω ω μεν ^{χ ρ} ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Θ αμ βος η η ην κα τι ι δειν ^{Δ ρ} τον ου ρα νου

και γη η ης ποι οι η η η την ^{ρ η} εν πο ο ο

ο τα α μω γυ υ μνω θε ε εν τα α ^{ρ η} βα πτι

σμα υ υ πο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη ρι

ι ι αν δε ε χο ο με ε νο ονωσ δου ου ου λο ον ^{ρ η} και

χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ τον το ο ο ο φο

ο βω και χα ρα α μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε

σω ω ω σον η η μας

μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω σον η η μας Κυ υ

υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παλαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο ο

ον της δο ο ξης ε ε βο ο α θε ω ω ρω ω

ων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα

α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα α ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα τω

ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε πι ι γη

η ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνη η ης ε ε λη

λυ υ υ θε δι ι ε ε ε λε ε ε ε ον και αν

τι δου ου ου λων υι υι ουσ Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω πι ι ι ι νον *

αν τι του ου υ δα α α τος του θει ει ου ου βα πτι

ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου ου

ου λου πον δευ τε ε ε συ υ υμ φω ω ω νως α

αυ τον δο ξο ο λο γη η η η σω ω ω ω μεν συν

Πα τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

* δι α του υ δα α α τος

[Δόξα, και νυν. επιλογες](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̇

Δ ο ο ο ο ο ξα̇ Πα α τρι ι και Υι υι ω

καὶ ἀγιῶ ω ω Πνευμα α α τι π ρ πε

Κ αὶ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω ω νας τῶν αἰ ω

ω νων α α α α μην π ρ πε

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἔπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.147#

Τ ἠ ἠν χει εἰ εἰ εἰ εἰ ρα α α α σου τῆν α

ψα α με ε νην τῆν α κη ρα α τον κο ρυ φη η

ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του χ ρ

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα αθ

υ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας ^{π ρ} ε πα ρον υ

περ η μω ων προς α αυ το ο ον Βα α πτι ι ι

στα ^{χ ρ}

Ω ς παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην ^{π ρ}

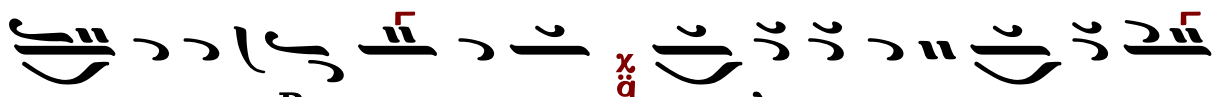

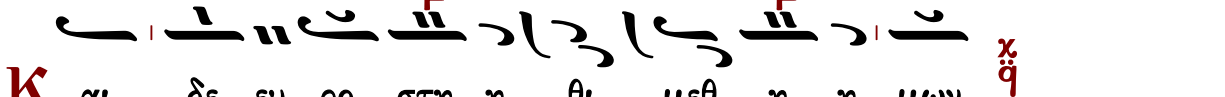
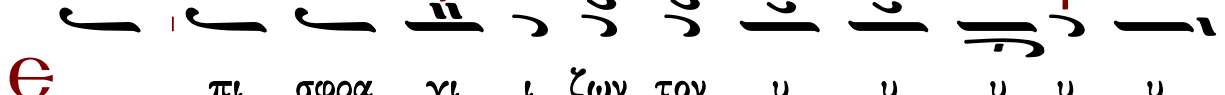
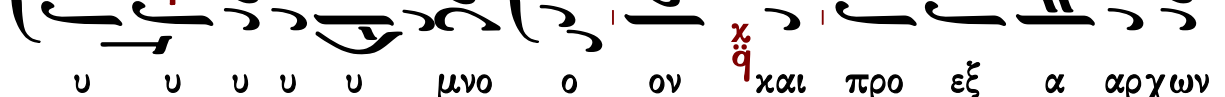
και γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α α

α αν των ^{χ ρ} υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ υ ρη

η η η σαι ^{π ρ}

Τ ους ο φθα αλμους σου πα α α λι ι ι ιν δε ^{χ ρ}

τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι δον τας ^{Α Ω}

Ω ς εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α α α ας

κα α τε ε ελ θον ^{π ρ} α να πε τα α σον προς αυ

το ο ον Βα πτι ι στα ^{χ ρ} ι λε ων η η μιν α πε

ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος ^{π ρ}

Κ αι δε ευ ρο στη η θι μεθ η η μων ^{χ ρ}

Ε πι σφρα γι ι ζων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ον ^{χ ρ} και προ εξ α αρχων

της πα αν η γυ υρε ω ω ω ω ω ω ως ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ώρα α'

Κημερον των υδατων αγιαζεται η η

φυουσιν και ρηγνυται αι οιο

ο ορδαααανης και των ιδιων ναα

μααατων επεχει το οορεεεμμαα

Δεσποτην ορων ρυπτο οομεεεενον

Δια του τομνησθη σομαι σου εκ γης

Ιορδανου και Ερμω νειμιαποοο

ρου ους μιικρου

Ωσα ανθρωπος εν ποτααμω ηλ

θες Χριστεεε Βαασιιιλευ και δου

λι ι κον Βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α
 γα α θε ^Δυ πο τω ων του ου Προδρο ο ο
 μου ου χει ει ει ρων ^Δδι α τας α μαρ τι ι ας
 η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε ^ν

Ἦχος λ π δι Νη

Μουσική Κυψέλη Β΄
 Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.21#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν

Π ρος την φω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

τη ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα σα α τε την

ου ου δο ο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι

ο ο δο ο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι

α βων Βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

α α μαρ τι ι ι α αν ει δο ο σα α αν σε ε

α βων Βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α

υ δα α τα και αι ε ε φο βη η η η η η η η

α α μαρ τι ι ι α αν ει δο ο σα α αν σε ε

θη σαν συν τρο ο μοσ γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μοσ

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

και ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

ε γων πωσ φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το ο

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

Φωσ πωσ χει ρο θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

Φωσ πωσ χει ρο θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι α α σον

ε ε με και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ

ο αι αι ρω ω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς, Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ ρη Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.22#

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του

Προφητη του ου και υπερπαν

τας τιμηθε εν τος τους Προφητη η η

τας ετρο ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει

ει ει ειρ δε ξι ι α ο τε ε θε α α σα το ο ο σε

τον Α μνο ον του Θε ε ου τον καθ αι ρον τα κο ο

σμου α μαρ τη η η μα α α α τα και α

γω νι α συ σχε θεις ε βο ο ο α α ου τολ μω

προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι φω ω τι σον οι οι οι κτι

ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει η ζω η η η

και αι το ο ο φως και η η ει ει ρη η η νη

του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος δὲ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.23#

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεοῦ εἰ

δοσαν σε ὑδάτα και εφοοβηθηθη

σαν

Η Τριαακός ο Θεός η η η η

μων εαυτην η η μινησημερον διαι

ρεετως πεεφαανεερωωωωκεν ο

μεεενγαρ Παατηρ εναργημαρτυριιι

αντω συγγενειεεκπεεφωωωνηη

ηηχετο Πνευμαπεεριστεεραςενει

κο ο ο νι κα α ατ ε ε πτη ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ^{π ρ} ο Υι ος τη ην α χραν το ον κο ρυ υ

φην ^{Δ δ} τω Προδρο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε ^{Δ δ} και αι

αι αι βα πτι ι σθεις ^{ε λ} το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας

ερ ρυ σα το ο ο ο ως φι ι λαν θρω πο ος ^{ε λ}

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ δ} και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας ^{Δ δ} των αι

ω ω ω νων α α α μην ^{π ρ}

Ε ρ χ ο ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ς μ ε τ α

σ α α ρ κ ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α ν η η ν Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ι ε ^{χ̣ḡ} β α π τ ι σ θ η ν α ι α ι θ ε ε ε λ ω ν ε ν σ χ η μ α α τ ι

α α ν θ ρ ω ω π ο υ ζ ω ω ο δ ο ο ο ο τ α ^{π̣ḡ} ι ι ι

ν α α τ ο υ ς π λ α ν η η θ ε ε ν τ α ς η μ α ς ω ω ς ε ε

ε υ σ π λ α α α α γ χ ν ο ς ^{χ̣ḡ} π α σ η η ς μ η η χ α α ν η ς κ α ι

π α γ ι δ ο ο ς τ ο υ δ ρ α α α κ ο ο ο ο ν τ ο ς ^{χ̣ḡ}

ρ υ σ α μ ε ν ο ς φ ω ω τ ι σ η ς ε χ Π α τ ρ ο ς μ ε ε μ α ρ τ υ

υ υ υ υ ρ η η η η σ α ι ^{π̣ḡ} τ ο δ ε ε θ ε ι ε ι

ε ι ε ι ο ο ν Π ν ε ε ε υ μ α ^{ὁ̣χ̣ḡ} π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε ε ν

ει ει δει σοι οι ε πε ε ε ε στη ^π α αλλ οι κι

ι σον ψυ χαι αις η με τε ε ε ε ε ραις ^κ σου

τον φι λα ανθρω πε ε ε ε ε ε ε ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὠρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ Ἰ̣ Ν̣η̣

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ^γ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζον τα χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν ταις ^γ

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η ης μου ου και μη

δι ι ι στα α α α σης Προ φη η τα α α

α α φες α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι

πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε ε κρυ υ υμ

με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ι πο λε ε

ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σκο ο ο τους

ε ε ε πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε

σαι λυ τρου με ε νος το ον κο ο ο σμο ον εκ των

αυ του πα γι ι δω ω ων νυν παρ ε ε

χωων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ζω ην την αι

ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.25#

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρον η ψαλ μι ι κη Προ ο ο φη η τει α

πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε ται η η

θα λασ σα γα α α α αρ φη η σι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει δε και ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α φη η

εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προ σω

που ου ου Κυ υ ρι ου α πο προ σω ω ω που του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ο ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι Βα

α πι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η μεις

ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α ας ε ε εκ

πλυ υ θεν τες φω τι σθω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας

δι ι α α αυ του

Ἦχος λ π ῥ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.26#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις

το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχο ο ο ον εξ ι στα μαι και φρι ι

ι ι ι ιτ τω ω την α α κραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ο τι ουκ ει ω ω θα

τον κα θα ρο ον α πο πλυ υ υ υ υ ναι

ουκ ε μα θον τον α να μα α α αρ τη η η τον

α α πο σμη η η η χειν αλ λα α τα ρε ρυ πω

με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α

καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με α μαρ τη μα

α των δι ι δα α α α α σκει ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος π ο Ι ω

ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει μοι

η Φω νη του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο α

ι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ο αι

αι ρω ω ω ν την α μα αρ τι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου αυ τω πι στοι οι βο η η η

σω ω ω ω μεν ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

οι π

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου

και γη η ης Ποι οι η η η την εν πο τα

μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α Βα

πι σμα υ πο ο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη

ρι ι αν δε ε χο ο με νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ το ον το

ο ο ο φο ο βω ω ω και αι χα α α ρα

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω σον η η μα

ας Κυ υ ρι ι ε

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰδοσαν

σε ὑδάτα και εφοβηθηθησαν ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Οτε ε προς αυτον ερχομε ε ε ε νον ο

Προ οδρο ο ο ο μος τον Κυρι ι ι ο

ον της δο ο ξης εβο ο α α θε ε ω ω ω

ρων ι δε ολυτρου με ε νος τον κο σμο ο ο ον

πα ρα γε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα

α α ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη

μα τω ω ν α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε

πι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε ε λη

λυ υ υ υ θε δι ε ε λε ε ε ε ον και

αν τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα

α α α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο

ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το ανθρω ω πι ι

ι ι νον δι α του υ δα α α τος του

Θει ει ου ου Βα πτι ι σμου α αυ του λοι πον δευ τε ε

ε συμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη

η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̇

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2007 σ.30#

Τ η η η ην χει ει ει ει ρα α α α σου την α

ψα με ε ε ε νη η η ην ^Δτην α κη η

η η ρα α α τον Κο ρυ υ φη η η ην ^{ν'}

του ου ου ου Δε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο του ^π9

Μεθ η η η η ης και δα κτυ υ υ υ λω

α αυ τον ^χ9 η μι ι ι ι ι ι ιν καθ υ πε ε

ε ε δει ει κα αθ υπ ε ε δει ει ει ξας ^π9

Επ α α ρον υ υ περ η η μων προς αυ το ο ον Βα

πτι ι στα ^χ9 ως παρ ρη σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α αν ^Δ ε ε ε χω ω ω ω ων

πο ολ λη η ην ^π9

Κ αι γα αρ μει ει ει ει ζω ω ων ^{ν'}η των προ φη

τω ων α α α πα α α α αν των ^{χ'η} υπ αυ του ου ου

ου με μα αρ τυ υ υ υ ρη η με ε μαρ τυ υ ρη η

η ^{π'η}σαι

Τ ους ο φθαλ μους σου πα α α α α λιν πα λι ιν

δε ^{φ'η} τους το Παν α γι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ευ μα ^{Δ'η} κατ ι δο ο ον τα ας ^{π'η} ως εν ει ει

ει δει ει ει ^{η'} πε ρι στε ρα α ας κα α τε

ε ^{ζ'}ελ θον

Α να πε ε ε ε ε τα α α α σον ^{Δ'η} προς

αυ το ον βα πτι ι στα ι λε ε ων η μι ιν απ ε ερ

γα σα α α α α με ε ε ε νος

και δε ε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε εθ η η η η η η η μω ω ω ν

και δε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε εθ η η η η η η η μω ω ω ν

και δε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε ε ε ε ε ε ε ε εθ η η μων

και δε ε ε ευ ρο στη η η η η η η θι ι ι

μεθ η η μω ω ω ω ω ν ε πι σφρα γι ι

ι ι ι ι ζω ων το ον υ υ υ μνο ον και προ ε

εξ α α αρ χω ων της παν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω

ω ως

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ὥρα α'

ἄρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστήριον 1886 σ.408*

C η μερον των υ δα α των α γι α ζε ται η η

φυ υ υ σις ⁶ και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ι ι ορ δα

α α α νης ^γ και των ι δι ω ων να α μα α α

των ^Δ επ ε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α ⁶ Δε σπο ο

την ο ρω ω ων ρυ πτο ο ο ο ο με ε ε ε

νον ^γ

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ α πο ο ο

ρου ουσ μι ι ι κρου **γ**

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω η η

ηλ θες Χρι ι στε ε ε ε ε Βα α σι ι ι

λευ **γ** και δου λι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α

βειν **Δ** σπε ευ δεις α γα α θε υ πο τω ων του

ου Προ οδρο ο ο μου ου χει ει ει ρων **Δ** δι α

τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α α αν

θρω ω ω ω πε **γ**

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **γ**

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Προς την φω ω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

τη η ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα α σα α τε

την ο ο δο ο ον του ουου Κυ ρι ι ι ι ου ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η θη η η η σαν συν τρο ο μος γε

γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο ο η η η

σε ε ε λε ε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ υ υ χνος το ο φως πω ως χει ει ρο ο

θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος τον Δε ε ε

σπο ο ο ο την α α γι ι α α σο ον ε ε με

και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ ο αι αι αι ρω

ω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α μα α αρ τι ι

ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ' δι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.410*

Η του Προδρομου ου και αι βα πτι ι στου του

Προ ο ο φη η η του ου και υ περ πα αντας τι

μη η θε εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε

ε τρο ο ο ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ

δε ξι ι α ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε

τον α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον καθ αι αι ρο ον

τα κο ο σμου α μα αρ τη η η η η μα α α α

τα και α γω νι α α συ σχε θει εις ε ε

βο ο ο α α ου τολ μω ω προ οσ ψα α αυ σαι

λο ο ο γε ε της κο ο ο ρυ υ υ φη η η η

ης σου αυ τος α γι ι α α σο ο ον με και αι αι φω ω

τι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον α αυ τος

γα αρ ει ει ει η ζω η η η η και αι το

ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο ο ο

σμου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.411*

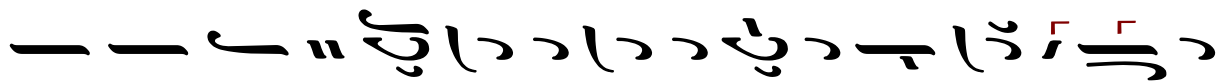
Ε ι δο σαν σε υ दा ता ο Θε ος ει

δο σαν σε υ दा ता και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η

η η μων ε αυ τη ην η η μι ιν ση με ε ρον α

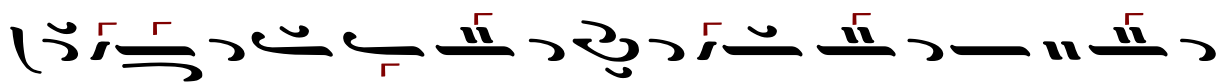
δι αι ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω

κεν ο με ε ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ

τυ υ ρι ι ι αν τω συγ γε νη ε εκ πε ε φω ω ω

νη η η η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρα ας ε εν

ει ει κο ο ο νι κα α τε ε πτη ου ου ου ρα νο ο

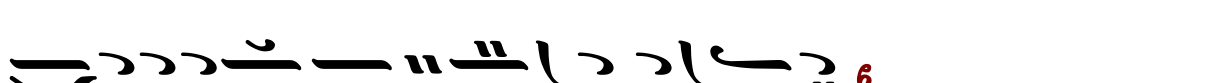
ο ο θεν ο Υι ος τη ην α χρα αν τον κο ρυ υ

φην τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε και αι αι

βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα

το ο ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Ε ρχ ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νηην Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε ε λων ε εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι

να α τους πλα νη η θε εν τας η μα ας ω ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα α νης και

πα γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον

τος ρυ σα α με ε νος φω ω τι ι σης εκ Πα τρος

με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε

θει ει ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε

εν ει ει δει σοι οι οι ε πε ε ε ε ε στη α αλλ

οι κι ι σον ψυ χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σου

τον φι λα α ανθρω πε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ώρας

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.413*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ι ι

ω ω ω α α α αν νην ^γ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε ε δη μι ι ου ου

ουρ γη σα αν τα ^β τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας ^γ α

ψαι αι αι θει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη η η

δι στα α α α σης ^γ Προ φη η τα α α α α φε

ες α α αρ τι ι ^γ και γαρ πλη η ρω ωσαι πα α ρα α

α γε γο ο να ^β δι ι ι και αι ο συ νη η ην

πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ι στα α ση ης ο ο ο

λω ως και γα αρ τον κε κρυ υμ με ε ε νον τοις υ δα α

σι ι πο ο λε ε ε μι ι ι ον ^Δ τον αρ χον

τα του ου σκο ο ο τους ε ε ε πει ει γο μαι ο

ο ο λε ε ε εσαι ^γ λυ υ τρου με ε νος το ον κο ο

ο σμο ον εκ των αυ του ου πα α α γι δωων νυ

υν ^γ παρ ε χων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ^Δ ζω ην την

αι αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^γ

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.414*

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ ^Δ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου ^π

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ρο ον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η

τει ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε

ε ε ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ο ορ δα

α α α α νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α α

ο πι ι ι ι σω α πο προ σω ω που ου ου Κυ υ

ρι ι ι ου α πο προ ο σω ω ω που ου του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ε ε ξα σθαι

αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η

μεις ει δω λι κης α α κα α θα αρ σι α α ας

ε ε εκ πλυ υν θε ε εν τες φω τι σθω ω ω

με εν τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ η̣ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.415*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι ι α α να χαι αι τι ζει εις σου τα α υ δα α

τα ω ω Ι ο ορ δα α α α νη ^χτι ανα πο ο

δι ζει εις το ο ρει ει ει θρον ^Δ και ου ου προ ο ο

βαι αι αι αι αι νεις την κα τα α φυ υ υ σι ι εν πο

ρει ει ει ει αν ^π ου ου δυ να α μαι αι φε ε ε ε ε

ρειν φη η σι ^χ πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι σκο ο ο ον ^χ εξ ι στα α μαι

και αι φρι ι ιτ τω ω ^Δ την α ακραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ^π ο ο τι ου ουκ ει ω ω

θα α τον κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ

ναι ^χ ουκ ε μα α θον τον αν α μα α αρ τη η η

τον α α πο σμη η η η η η χειν ^χ αλ λα α τα ερ

ρυ πω με να α σκε ευ η ε ε εκ κα θαι αι αι αι

ρειν ^π α κα αν θα ας φλε ε ε γει ειν με α μαρ τη

μα α των δι ι δα α α α σκει ^χ ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο ο με νο ος Χρι ι ι στος ο Ι ω ω

αν νη ης συμ μα α αρ τυ υ υ ρει ει ει μοι

η φω νη η του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο

α ^χ ι δε ο ο α α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ^Δ

ο αι αι αι ρω ω ν ^γ την α μααρ τι ι ι α

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ^π αυ τω πι στοι οι βο ο

η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα α νεις Θ ε ε

ο ος εις την η μω ων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι π 9

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὤρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος ἤ Γα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.417*

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου ου

και γη η η ης ποι οι η η η την εν πο

τα μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α

βα α πτι ι σμα υ πο δου ου ου ου ου ου λου ου εις π 9

η η μων σω τη ρι ι ι αν δε ε χο ο με ε νο

ον ως δου ου ου λο ον και χο ροι αγ γε ε λων

συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο βω και χα ρα α

μεθ ων προσ κυ νου ουου με εν σε ε σω ω ω ω σο ον

η η μας

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.418*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο ο δρο ο ο ο μοσ το ον Κυ ρι ι ι

ο ο ο ντης δο ο ης ε ε βο ο α α τοι οισ λα α

οι οἰς ἰ δε ο λυ υ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον

πα ρα α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α α

ας ἰ δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι ἰ ἰ ψε

ε ε ε ως ἰ δου ο α μαρ τη μα α τω ω ων α

φε ε σιν χα ρι ζο ο με ε νο ος ε ε πι ἰ γη ης εκ

Παρ θε ε ε νου α α γνη η η ης ε ε λη λυ υ υ θε

δι ἰ ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι

δου ου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σκο ο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω ω πι ἰ ἰ ἰ

νον δι α του υ υ δα α τος του ου θει ει ου ου

βα α πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου λοι πον δε ευ τε ε ε ε συ υ υμ φω ω

ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η

σω ω ω ω μεν συν Πα α τρι και α γι ι ω ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

[Δόξα, και νυν. επιλογες](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

 ω νω ων α α α μην **π**₉ πικπ

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀγαγινώσεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν **Β**απτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
 μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν **Β**απτιστά, ἵλεων ἡμῖν
 ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
 Δοξαστάριον 1886 σ.420#

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου **π**₉ την α α

 ψα α με ε νην την α α κη ρα α τον κο ρυ φη η

 η ην του ου Δε ε ε ε σπο ο ο ο του μεθ ης και

 δα α κτυ υ υ λω ω α αυ τον η η μιν κα αθ υπ ε

 ε ε ε ε δει ει ει ει ξας **π**₉ ε πα ρον υ περ η

μω ων προς α αυ το ο ον βα α πτι ι ι στα ^χως

παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην και γα

αρ μει ει ει ζω ων των Προ φη των α α πα α

α αν των ^χυπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη

η η η σαι ^πτους ο φθα αλμους σου ου πα α α λι ι

ι ιν δε ^χτους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι

δο ον τας ^Δως εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α

α α ας κα α τε ε ελ θον α να α πε τα α σον

προς αυ το ο ον βα α πτι ι στα ^χι λεων η η μι ιν

απ ε ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος και

δε ευ ρο στη η θι ι ι με εθ η η μων ε πι
 σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων της πα αν
 η γυ υρε ω ω ω ω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ψα α'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορός

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Ν̣η̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.238*

C η η με ρον των υ δα των α γι α ζεται η η
 φι φυ υ υ και ρη η γνυ υ υ ται αι ο Ι ο
 ο ορ δα α α α νης και αι των ι δι ι ων
 να α μα α α τω ων ε πε ε χει ει το ο ο ρε

ε ε ε ευ μα Δε σπο ο ο τη ην ο ρω ων ρυ

πτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

ω ς α αν θρω ω ω πος εν πο ο τα α α μω

ω η η ηλ θε ε ες Χρι ι στε ε ε

ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ και αι δου ου λι

ι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α βειν σπε ευ δει

εις α γα α α α θε ⁶ λ υ πο ο τω ων του ου

Προ ο δρο ο ο ο μου ου χει ει ει ρων ^Δ δι α

τας α μαρ τι ι ι α ας η η μω ω ων φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πε ^γ ρ

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι ^γ ρ

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Π ρο ος την φω νην του βο ω ω ω ω ων τος

ε εν τη η ε ε ρη η η μω ω ε ττοι μα α

α σα α α τε την ο ο δο ο ο ον του ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ

φην δου ου λου ου λα α α βων βα α α πτι ι

σμα αι αι αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ

τι ι ι α αν ει δο σαν σε ε υ δα α τα α και

αι ε ε φο ο βη η η η η η η θη η σαν

συ υν τρο ο ο μο ος γε γονεν ο ο Προδρο ο μος και

αι ε ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε ε
 γων πω ως φω ω τι ι ι ι ι σει ο λυ
 υ υ υ υ χνο ος το ο ο φω ως πωσ χει ρο
 θε ε τη η η η σει ο ο δου ου λος το ο ον Δε ε ε
 σπο ο ο ο ο την α γι α α σον ε με ε και
 τα υ υ υ δα τα α Σω ω ω τη ηρ ο αι αι
 αι αι ρω ω ων του κο ο ο ο σμου τη η ην α
 μα α α αρ τι ι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

Ὠρα γ'

Ἦχος λ π ς Νη

Η ἡ του Προδρο ο μου και αι Βα πτι ι ι στου

του ου προ ο ο φη η η η του ου ου και υ περ

πα αν τα ας τι μη η θε εν τος του ους προ ο ο

φη η η η η η τας ε τρο ο ο ο ο μα α ξε

νυ υ υ υν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι ι α α

ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον κα θαι αι ρον τα

χο ο σμου ου α α α μα αρ τη η η η η μα α α

α α α α τα και αι α γω νι ι α συ σχε

θει εις ε ε βο ο ο α α ου ου τολ μω προ ο σ φα

α α α α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο ρυ υ υ

φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο ο ο ον με

και φω ω τι ι ι σο ον ιο ιο ιο κτι ι ι ρ μον

αυ το ος γα αρ ει η ζω η η η η και αι

το ο ο φω ως και η ει ρη η η η η νη η του

ου ου κο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.242*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η η

η η η η η η μων ^{π9} ε αυ τη η ην η μιν ση με

ε ρον α δι αι ρε τως πε ε φα α α α νε ε

ε ε ε ρω ω κεν ^{π9} ο με ε ε εν γα αρ Πα α

τη η η η ηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι ι ι αν τω

συγ γε νει ει ει ε ε εκ πε ε ε φω ω νη

η η κε ^Δ το Πνε ε ε ε ε ε ευ μα πε

ρι στε ρα α ας εν ει χο ο ο ο ο ο

νι κα τε ε ε ε ε πτη η ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ο θεν ^{π9} ο Υι ος τη ην α α χραν τον

κο ο ρυ υ υ φη ην ἦ τω Προδρο ο ο ο μω υ υ πε

κλι ι νε ε και αι αι αι βα πτι ι σθει ει ει εις

το αν θρω ω ω ω πι ι ι ι ι νο ον εκ δου

λει ει ας ερ ρυ υ σα α το ο ο ο ω ως φι ι λα

αν θρω ω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.243*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

ὡ ω ν αι αι ω ω νω ω ω ω ω ω ν α α

μην π ρ

Ε ε ε ε ρ χ ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ς δι α

α σα αρ χο ο ο ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α ν η η ν Κυ υ υ

υ υ ρ ι ι ι ι ε βα π τ ι σ θ η η ν αι αι θε ε ε

ε λων εν σχ η η μα α τι α αν θ ρ ω ω ω π ου ζ ω ω ο ο

δο ο ο ο ο ο ο ο τα ι ι ι να α τ ου ς

πλα α ν η η θε εν τ α ς η μα α ς ω ω ς ε ε ε

ευ σ π λα α α α γ χ ν ο ς πα α σ η η ς μ η η χ α α ν η ς

και πα γ ι ι ι ι δ ο ς τ ου δ ρ α α α κ ο ο ο ο ν

το ρυ σα α με ε νο ος φω ω τι ι ι ι ση η

ης εκ Πα τρο ο ο ος με μα αρ τυ υ υ υ υ υ υ

υ με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι το δε

ε ε ε θει ει ει ει ο ο ον Πνε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει

ει δει σοι οι ε ε πε ε ε ε ε ε ε στη α

αλλ οι κι ι σον ψυ χαι αις η η με τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραι αι αι αι

αις σου τον φι ι λα α α αν θρω ω ω πε

ε ε ε ε ε ε ε

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.245*

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προ ο

ος Ι ω ω ω α α α αν νην ρι προ φη η η

η η η η τα δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον

με ε τον σε ε δη η μι ι ουρ γη η η η

η η σα α α αν τα ρι τον φω τι ι ι ι ζον

τα α χα α α α α ρι ι ι τι ι ρι και κα θαι αι αι αι

ρο ο ο ον τα α α α α α α α α α παα

α α α α α πα αν τας ρι α α α α ψαι

αι αι αι ρι θει ει α ας κο ρυ υ φη η η ης μου

και μη η δι ι στα α α α α α α α α σης προ

φη η τα α α α α φε ες α α αρ τι ι

και γαρ πλη η ρω ω ω ω ω σαι αι αι αι πα ρα

γε ε ε ε ε γο ο ο ο ο να α δι και ο συ υ

νηην πα α α α α α α α σαν συ υ υ υ

υ υ υ ουν μη η δι ι στα α ση ης ο ο ο λω

ως και γα αρ τον κε κρυμ με ε ε νο ον τοι οις

υ υ δα α σι πο ο λε ε ε μι ι ι ι ο ο

ον τον α α αρ χο ον τα του σκο ο ο ο ο

του ους ε ε ε ε πει ει γο ο ο μαι αι ο ο ο

λε ε ε ε σαι λυ τρου ου με ε νο ο ος τον κο

ο ο ο ο σμο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ον

εκ των αυ του ου ουου ου πα α α γι δων νυ υ υ

υν πα ρε ε χων ως φι ι λα α αν θρω ω ω

ω πο ος ζω η η η ην τη ην αι ω ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.247*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

C η η η η η με ε ε ρον η η ψαλ μι κη προ

φη η τει ει α α α πε ε ρας λα βει ει

ει ει ει ει ει ει ν ε πει ει ει ει ει ει ει ει γε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α α

α α α αρ φη η σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν ει ει ει ει ει δε και αι

ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης

ε ε στρα α α α α α φη η η η ει εις τα ο πι

ι ι ι ι ι ι ι ι σω α πο προσ ω που

ου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προσ ω ω ω

ω ω ω ω που του Θε ου ου ου Ι ι ι

ι ι ι α α κωβ ελ θο ον το ος υ υ

πο δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου δε

ε ε ε ξα σθαι αι βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι

ι ι ι ι να α η η μει ει ει ει ει ει λει ει

ει ει ει εις ει δω λι κης α α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

εκ πλυ θε ε ε ε ε ε ε ε εν τε ες φω ω

τι ι σθω ω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας δι ι

ι ι ι ι α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τ ι α να α χαι αι τι ι ζειεις σου τα υ υ

δα α α τα ω ω Ι ι ο ο ορ δα α α α α

νη τι α α να πο δι ι ι ι ι ι ζει ει εις

το ο ο ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει θρο ο ον

και ου προ ο βαι αι αι αι αι αι αι νει ει εις την

κα τα φυ υ υ υ υ σι ιν πο ο ρει ει ει ει

ει ει ει ει αν ου δου υ υ υ υ να α

μαι φε ε ε ε ρει ει ει ν φη σι ι ι ι πυ υ υ υ ρ

κα α τα α α α α πυρ κα τα α α α α να α

α α α λι ι ι ι ι ι ι σκον εξ ι ι ι στα

μαι και φρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιτ τω ω ω ω ω την α α κρα αν συ υγ κα

τα α α α α α βα α σιν ο ο ο τι ι ι

ι ουκ ει ω ω ω ω θα τον κα θα ρον α πο ο

πλυ υ υ υ υ νειν ουκ ε μα α θον τον α

να α μα α α α αρ τη τον α α πο ο ο

σμη η η η η χειν αλ λα τα α

ρε ε ρυ υ πω με ε ε ε ε να σκε

ε ε ε ε ευ η εκ κα α θαι αι αι αι αι

αι αι ρειν ακα α α αν θας φλε ε ε

ε ε ε γει ει ν με α μαρ τη μα α α α α των

δι ι δα α α α σκει ει ο ο ο ε εν ε ε μοι

βα πτι ζο ο ο με ε νος Χρι ι στο ο ος ο Ι ι

ω ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει ει

μοι ^{χ' ρ'} η φω νη του Λο ο ο ο γου ου βο ο ο

α α α α α ^{π' ρ'} ι ι ι ι ι ι δε ο α μνο

ο ος του ου Θε ε ου ου ο αι αι αι ρω ω

ων ^{ν' ρ'} την α α μα αρ τι ι ι ι ι α αν του ου ου

χο ο ο σμου ^{χ' ρ'} αυ τω πι ι στοι βο ο η η η

η η σω ω ω ω μεν ^{χ' ρ'} ο ε πι φα νει ει εις

Θε ε ε ε ο ο ος εις την η μων σω ω ω τη ρι ι

ι αν δο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι ^{π' ρ'}

Θ αμ βο ος η η η ην κα α τι ι δειν τον ου ρα

νου και γη η η ης ποι οι οι οι οι οι η η την εν

πο ο τα α μω ω ω γυ μνω θε ε ε εν τα βα

α πτι ι ι σμα α υ υ πο δου ου ου ου λου εις

η μω ω ω ων σω τη η ρι ι ι ι ι ι ι

αν δε ε χο ο με ε ε νο ο ο ο ο ο ον ω ως

δου ου ου ου ου ου ου ου λον και χο ο ο

ο ροι α αγ γε ε ε λω ω ω ων συ υ υν ε

στε ε ε ε ε ελ λο ο ο ον το φο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο βω ω ω φο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω και χα α α α ρα α α α

γα α α α α μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

υ υ υ νου με εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σω ω σο ον η η η

μας

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.252*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο ο τε ε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε

νον ο ο Προ ο δρο ο ο ο ο το ο ο ο ο μος τον

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο ο ο α

α α α α α τοι οι οι οι οι οισ λα α οισ ι ι

δε ε ο λυ τρου ου με ε ε νος τον κο ο σμο ον

πα ρα α γε ε γο ο ο ο νε εν εκ φθο ο ρα

α α α α α ας ι ι δε ρυ υ ε ε ται η μα

α α ας ε ε εκ θλι ι ι ψε ε ε εκ

θλι ι ι ψε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα

α α α των α α φε ε ε σιν χα ρι ζο με ε

νο ο ος ε ε πι ι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε ε

νου ου α α α γνη ης ε ε λη λυ υ υ υ θε δι ι ε

ε λε ε ε ε ε υε ε ε ε ον και αν τι δου

ου ου ου λων υι ου ουους Θε ε ου ου ερ γα α α

α α α α ζε ε ται αν τι δε σκο ο ο τους φω

τι ι ι ι ζει ει ει ει το ο α αν θρω ω

ω ω ω πι ι νον δια α α του ου υ δα α

α α τος του θει ει ου ου ου βα πτι ι σμου ου ου ου ου

α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου λοι οι πο ον δε ε ε ε ευ τε συ υμ φω ω ω ω

νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η

σω ω ω ω μεν συ υ υν Πα α τρι και α γι ι

ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα, και νυν. επιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστεραῖς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.253*

Τ ἠ ἠ ἠ ἠν χεῖ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ρα α α α α ια

α α α σου π̣ ᾠ̣ την α α ψα α α α με ε

ε ε ε ε νη χ̣ ᾠ̣ την α κη η η ρα την

α α κη η ρα α τον κο ο ο ο ρυ υ υ φη

η η η η ιη η η η ην γ̣ ᾠ̣ του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο του Δε ε σπο ο ο ο ο του x̣q̣

M εθ η η η η η η η η η χη η ης και δα

κτυ υ υ υ υ υ υ υ λω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω α α αυ το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον Δ η η μι ι ι ι ιν κα α

θυ υ πε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ει λει ει κα

θυ υ πε ε ε δει ει ξας π̣q̣

E ε ε ε ε πα α ρο ον υ πε ερ η η

μων προς αυ το ο ο ον βα α α α α α α α α α

α α α α α βα α α πτι ι στα π̣q̣ ως πα αρ

ρη η σι ι ι ι ι ι ι α α α αν ε ε

ε ε χω ω ω ω ε ε ε ε χωων πολ λη η η

η η ηη η η η η η η ηη

Κ αι αι γα αρ μει ει ει ει ει ει ει ζω ω

ων των προ φη τω ω ω ω ω α α α των

προ φη τω ω ω ω α α α α πα α α α

α αν των υ υπ α αυ του ου ου ου ου ου με μα α

α α αρ τυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρη με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι

Τ ους ο φθαλ μου ου ου ου ου ου ου ου ου

ουους σου πα α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν δε τους το

παν α α α α α α γι ι ι ι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α α α

α κα ατ ι ι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

τα α ας ως εν ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει δει ει ει πε ρι στε ρα α α α α α α

α α α α ας κα α α τελ θον

να πε ε ε ε τα α να πε ε τα α

σο ο ον ^δ _{χ ρ} προς αυ το ο ο ο ο ον βα α πτι ι ι

ι στα α α α ^Δ ι ι λε ε ω ω ω ω η

η η η ι ι λε ε ω η η μι ι ι ν ^{χ ρ} α πε ερ γα

α σα α με ε ε ε ε λε ε ε ε νος ^{π ρ}

Κ αι δε ε ε ε ε ε ε ευ ρο ο ο ο

στη η η η η η θι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

με ε εθ η η μων ^{χ ρ}

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο δευ ρο ο στη η

θι ι ι ι ι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με εθ η η μω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων π ρ

Κ αι δε ε ε ε ευ ρο ο ο στη η η η η

θι ι ι ι με ε ε ε εθ η η μων ε πι σφρα

γι ι ι ι ι ι ζω ω ων το ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον και προ εξ α α

λα α α α α α α αρ χων τη η η ης παν

η γυ υ υ υ υ ρε ε ε ε ε ε της παν η γυ

ρε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως π ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κη με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η φυ

υ υ σις και ρη γνυ υ υ ται αι ο Ι ι ο ο

ορ δα α α α νης και αι των ι δι ων να α μα

α α τω ων ε πε χει το ο ρε ε ευ μα Δε σπο ο την

ο ρω ω ων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον

Δι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα α νου και Ερ μο ο ο νι ι ι ι

ιμ

Ως α ανθρωπος εν πο τα α μα ηλ θες Χρι

στε ε ε βα σι ι ι λευ και αι δου λι ι κον

βα α πτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις α γα θε υ πο

τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου χει ει ει ρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω

ω ω πε

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.20*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε ρη η η

μω ε τοι μα σα τε τη ην ο ο δο ο ον του ου

Kυ υ υ ρι ι ι ι ου ηλ θε ες Κυ υ ρι ι

ε μορ φην δου ου λου λα βων βα α πτι ι ι σμα αι

των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι α αν

ει δο σαν σε υ δα α τα και αι ε ε φο ο βη

η η θη η η η σαν συν τρο ο μο ος γε γονεν ο

ο ο Προ δρο ο μο ος και αι ε ε βο ο ο ο η σε ε

ε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος

το φως πως χει ρο θε ε τη η σει ει ο ο δου ου λος

το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την γ α γι α
 σον ε με και τα υ δα τα Σω τηρ ο αι
 αι ρων του χο ο ο ο ο σμου τη ην α α μα
 α αρ τι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

ᾠχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.22*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προ ο
 ο φη η η του ου και υ περ παντας τιμη η θε
 εν τος του ους προ ο ο φη η η η τας ε
 τρο ο ο μα ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε

ξί α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε

τον α μνο ον του Θε ου τον κα θαι ρον τα κο ο

σμου α μαρ τη η η μα α α α τα και αι α

γω νι ι α συ σχε θει εις ε ε βο ο ο α α

ου τολ μω ω ω προ οσ ψαυσαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι αι φω ω τι σο ον οι οι οι

κτι ι ι ρ μον α αυ τος γαρ ει η ζω η

η η και αι το φως και η η ει ει ει ρη

η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Εἰδοσαν σε υδατα ὁ Θεός εἰ

δοσαν σε υδατα και εφοοβηθηθηθη

σαν

Ἡ Τριααα ὁ ὁ Θεός ἡ ἡ ἡ ἡ

μων εαυτηνηνημηνησημεεροναδια

ρεετωςπεεφαανεεερωωωκεν ο

μεν γαρ Πατηρ εν αρχη μαρτυριαν τω συγ

γεινει ει εκπεε φωωωνηηηκε

το Πνευμα περιστερας εν ειχοοονι

κα α τε ε πτη ου ρα α α νο ο ο θεν ^πο ⁹Υι

ος την α α χραν το ον κο ρυ φην ^Δτω Προδρο ο ο μω

ω υ πε κλι νε ε ^Δκαι αι αι αι αι βα πτι σθεις ⁶λ

το αν θρω πι ι νο ον εκ δου λει ας ερ ρυ σα α

το ο ο ω ως φι ι λαν θρω ω πο ος ⁶λ

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.24*

^Δο ξα Πατρι και Υι ω ^Δκαι α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^πο ⁹

^Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας ^Δτων αι

ω ω ω νων α α α μην ^πο ⁹

Ε ρ χ ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ν ο ς με τα α

σα αρ κ ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α α ν η η ν Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ι ε βα π τ τ ι σ θ η ν α ι θε ε ε λ ω ν εν σ χ η μ α α

τι α αν θ ρ ω ω π ο υ Ζ ω ω ω δ ο ο ο ο τ α ι ι

ι ν α α τ ο υ ς π λ α α ν η η θε εν τ α ς η μ α α ς ω

ω ς ε ε ε υ σ π λ α α α γ χ ν ο ς πα σ η η ς μ η η χ α

α ν η ς και πα γ ι ι δ ο ς τ ο υ δ ρ α α α α κ ο ο ο ο ν

τ ο ς ρ υ σα με ν ο ο ο ς φ ω ω τ ι ι ι ι σ η ς εκ

Π α τ ρ ο ς με ε μα ρ τ υ υ υ υ ρ η η η η σ α ι

το δε ε θ ει ει ει ο ο ν Πνε ε ευ μα πε

ρι στε ρας ε εν ει ει δει Σοι οι οι ε πε ε ε ε

στη ^{π ρ} α αλλ οι κι ι σον ψυ χα ας η με ε τε ε ε ρας

^{χ ρ} σου τον φι λα ανθρω ^χ πε ε ε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.25*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος προς

Ι ι ω ω ω α α α αν νην ^{γ ς} προ φη η τα

δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον με ε ^{Δ ς} τον σε δη

μι ου ου ουρ γη σα αν τα ^{6 λ} τον φω τι ζον τα χα ρι ι

τι και κα θαι ρον τα α α α πα α α αν τας ^{γ ς}

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η η ης μου ου ου και

μη η δι ι ι στα α α α σης προ φη τα

α α α α φε ες α α αρ τι ι και γαρ πλη η

ρω ωσαι πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ην πα α α α σαν συ υ ουν μη

η δι ι στα α σης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε κρυ

υμ με ε ε νο ον τοις υ υ δα α σι ι πο ο λε ε

ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα α α του ου σκο

ο του ους ε ε ε πει ει γο μαι αι ο ο ο

λε ε ε ε σαι λυ τρου με νο ο ος το ον κο

ο ο σμον εκ των αυ του ου πα γι δω ω ων

νυν πα ρε χων ως φι λαν θρω ω προς ζω ω η η ην

την αι ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.27*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη τει

ει ει ει α πε ρας λα βει ει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α αρ φη

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει

ει δε και αι αι ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο

Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α α α φη

η εις τα α ο πι ι ι ι ι σω α πο προ

σω που ου ου Κυ ρι ι ι ου α πο προ σω ω ω που

ου του Θε ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θον

τος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι αι

βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι ι ι να α α

η μεις ει δω λι κης α κα θαρ σι ι α α

ας ε ε εκ πλυ θε ε εν τες φω τι σθω ω ω μεν τα

α ψ υ χ α α α ς δ ι α α αυ του π

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.28*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω
Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι
ω ω ω νων α α α μην π ρ

Τ ι α να χαι τι ζεις σου τα υ δα α τα α ω ω
Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ρει ει ει

θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α α μαι φε ε ε ε ε ρει ειιν

φη σι ιν πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σχο ο ο ο ον ε ξι στα μαι αι αι και

αι φρι ι ι ιτ τω τη ην α κραν συγ κα α τα α α α α

βα α α α σιν ο τι ουκ ει ει ει ω ω ω θα

τον κα θα ρο ο ον α πο ο πλυ υ υ ναι ουκ ε μα

α θον τον α να μα α α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα τα ρε ρυ πω με ε

να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα

αν θα ας φλε γει ειιν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α α

σχει ^χ ο εν ^χ ε μοι ^α βα πτι ζο ο με

νος Χρι ι ι στος ^π ο Ι ι ω ω α αν νης συμ

μαρ τυ ρει ει ει μοι ^χ η φω νη η του ου ^ο Λο ο

ο γου βο ο ο α ^χ ι δε ο α μνο ο ος του ου

Θε ε ε ου ^α ο αι αι ρων ^γ την α μαρ

τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ^π αυ τω πι

στοι βο ο η η η σω ω ω μεν ^χ ο ε πι φα

νεις ^ο Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν ^ο δο ο ξα σοι ^χ

^ο οι οι οι οι οι οι ^π

Θ αμ βος η η η ην κα τι δειν τον ου ρα νου ου

και γη ης ποι η τη ην εν πο τα μω ω ω

γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ υ

πο ο δου ουου λου ου εις η μων σω τη η ρι ι ι αν

δε ε χο ο με νον ως δου ου ου λο ον και χο ροι

α αγ γε ε ε λων συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο

βω ω ω και αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ

νου ουου με εν σε ε σω ω ω ω σον η η μας

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰδοσαν

σε ὑδάτα και εφοβηθηθησαν ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Οτε εεπρος αυτο ο ονερχο ο μενο

ο ον ο Προοδροο ο μος τον Κυρι

ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης εβοοααα

τοις λαοις ιδεο λυτρου μεε νοος το ον κο

σμο ο ο ον παρα γεεε γοο ο νεν εκ

φθοο ρας ιδε ρυεεται η μααας εκ θλιι

ψεεε ως ιδου οα μαρτη ματων α

φεε σιν χαριζοο με νοος επι γης εκ Παρθενου

α γνης ε λη η λυ θε ε ε δι ε ε ε λε ε

ε ον και αν τι δου ου ου ου λων υι υι ους Θε

ου ου ου ερ γα α α ζε ε ε ται αν τι

δε ε σχο ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω

ω πι ι ι νον δια του υ δα α τος του

θει ου βα πτι σμου ου αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου λοι πον δε ευ τε ε ε ε συ υ

υμ φω ω ω νω ως Αυ το ον δο ξο ο ο λο

γη η η σω ω ω μεν συν Πα α τρι και α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

 υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

 ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν **Β**απτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν **Β**απτιστά, ἴλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.32*

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α α

ψα α με ε νην ^χ την α κη η η ρα α α τον κο

ρυ φη η η ην του ου Δε σπο ο ο ο του ^π

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ υ λω ω η μιν Α αυ

το ον κα α θυ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας ^π

Ε πα α ρον υ περ η μω ων προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ^χ ως παρ ρη σι αν ε ε ε

ε ε ε χων πο ο ολ λην ^π

Κ αι γα αρ μει ει ει ζων των προ φη τω ωων α α

α πα α α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ

υ υ ρη η η η σαι ^π

Τους ο ο φθα αλ μου ους σου ου πα α α λι ι ι

ιν δε τους το παν α γιον Πνευ μα κα α α τι ι δο

ο ον τας ως εν ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α α ας

κα τε ε ελ θον

α να πε ε ε τα α α σον προς αυ το ο ο ον

βα α πτι στα ι λε ων η μιν α περ γα α σα α

α α α με ε ε ε νος

Και δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων

Και δε ευ ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η

μων

και δε ευροστηθι ι ι μεθ η η η μων
 επισφραγιζων τον υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων της πα
 αν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὥρα α'

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.79*

η με ε ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η
 φυ υ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο ο ορ
 δα α α α νης και των ι δι ων να α μα α α
 των ε πε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο

τη ην ο ρωων ρυπτο ο ο με ε ε ε νον

Δια του το μνησθη σομαι σου εκ γης Ιορ

δανου και Εερμωνι ιειμ

Ως ανθρωπος εν ποτααμω ηλθες

Χριστε εε βαασι ιι λευ και δουλι ι

κον βαπτισμα λαα βειν σπε ευδεις αγαα

θευ ποτων του ου Προοδροοο μου

ου χει ει ει ρων διατας αμαρτι ιας η

μων φιλαα ανθρωωωω πε

Δοξα Παατρι ιι και Υιι ω και αγιωω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Προς την φω νην του βο ο ω ωων το ος εν τη

Προς την φω νην του βο ο ω ωων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε την ο ο δο ο

ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε την ο ο δο ο

ον του Κυ ρι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε

ον του Κυ ρι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε

μορ φη ην δου ου ου ου λου λα α βων βα α πτι

μορ φη ην δου ου ου ου λου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η η η η θη σαν συν τρο

ε ε φο ο βη η η η η η θη σαν συν τρο

ο μος γε γονεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο

ο η σε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ χνος το ο φως πως χειρο θε ε τη η η σει

ο ο δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α

γι ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα τα Σω

ω τηρ ο αι αι ρω ω ν του κο ο ο ο σμου την α

μαρ τι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

ᾠχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

του Προδρο μου και αι Βα πτι ι στου του προ ο

ο φη η η του ου και υ περ παν τας τι μη η θε

εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε τρο ο

ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι

α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μονο ον του θε ε ου τον κα θαι ρο ον τα α κο ο

σμου α μα αρ τη η η η μα α α α τα και α

γω νι α α συ σχε ε θεις ε ε βο ο ο α α ου τολ

μω προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και φω τι σον οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον

αυ τος γα αρ ει η ζω η η η και αι το ο

φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο ο ο

σμου

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο

σαν σε υ δα τα και ε φο βη η θη η η η σαν

Η Τρι α α α ας ο ο Θε ο ο ος η η η η

μων ε αυ την η μι νη ση με ε ρον α δι αι ρε τως

πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ο με ε ε εν

γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι αν τω συγ

— $\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ — $\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
γε νει ε εκ πε ε φω ω ω νη η η η κε το

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ — — $\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
Πνε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει κο ο ο νι κα τε

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
ε ε πτη ουου ρα νο ο ο ο θεν ο Υι ος τη ην α

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
χραν τον κο ρυ υ φην τω Προδρο ο ο ο μω ω υ

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
πε εκλι νε ε και βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
θρω ω πο ος

Ἦχος λ ῥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.82*

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

$\underline{\underline{\text{H}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$ $\underline{\underline{\text{D}}}$ $\underline{\underline{\text{C}}}$ $\underline{\underline{\text{B}}}$ $\underline{\underline{\text{A}}}$ $\underline{\underline{\text{G}}}$
υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην **π ρ**

Ε ρ χο με ε νος με τα α σα αρ κος προς Ι ορ

δα α νη ην Κυ υ υ ρι ι ι ι ε **χ ρ** βα πτι σθη

ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι α αν θρω ω που Ζω ω

ο δο ο ο ο τα **π ρ** ι ι ι να α τους πλα νη θεν

τας η μας ω ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος **χ ρ** πα

ση ης μη η χα α νης και πα γι δο ος του δρα

α α κο ο ο ον τος **χ ρ** ρυ σα α με ε νος φω

τι ι ι ι ι ι σης **Α ρ** εκ Πα τρος με ε μαρ

— π το δε ε θει ει ει
τυ υ υ υ ρη η η η σαι

ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει
ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει

— π α αλλ οι κι ι σον ψυ
δει σοι οι ε πε ε ε ε στη

χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σαυ τον φι λα αν
χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σαυ τον φι λα αν

θρω πε ε ε ε ε ε
θρω πε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα ς'

ἀρχεται δ' ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π δὶ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω
α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην Προ φη η τα δε ευ ρο ο
ω ω α α α αν νην Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ
βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι αι αι ρον τα α α α α α πα α α αν τας

α ψαι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη

δι στα α α α σης προ φη η τα α α α α φες

α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι πα ρα α α

γε γο ο να δι και ο συ νην πα α α α σαν συ υ

ουν μη δι στα ση ης ο ο ο λως και γαρ τον κε ε κρυ υ

υμ με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ι πο ο λε

ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σχο ο ο

τους ε πει γο μαι ο λε ε ε ε σαι λυ τρου με ε νος

το ον κο ο ο σμο ον εκ των αυ του ου πα γι

ι δω ω ων νυν πα ρε ε χω ων ως φι ι λαν

θρω ω πο ος ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι

ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.84*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα α νου και Ερ μω ω νι ι ι ειμ

η με ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ φη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ει ει δε

και ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης ε στρα

α α αφη η εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προς

ω ω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προς ω ω

ω που του Θε ου ου ου Ι ι α α α κωβ ελ θον

το ος υ πο δου ου ου λου δε ε ε ξα σθαι βα α πτι ι

ι ι σμα ι ι να α α η η μεις ει δω λι κης

α κα θαρ σι α α ας ε ε εκ πλυ υν θε ε εν

τες φω τι σθω ω ω μεν τας ψυ χα α α ας δι ι α

α αυ του

* η η θα

άλλη γραμμή

α λα ασ σα α α α γαρ φη η σι ι ι ι ν

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηολόγιον
2007 σ.85*

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τ ι ι α α να α χαι αι τι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ο

ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει αν

ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η σι x q

πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σκο ο ο ον x q εξ ι στα μαι και αι φρι ι

ι ι ιτ τω ω o x q την α ακραν συ υγ κα α τα α

α α βα α α σιν π q ο ο τι ουκ ει ω ω θα τον

κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ νειν o x q ουκ ε

μα α θον τον α να μα α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν x q αλ λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε

ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν π q α κα αν θα ας

φλε ε γει ει ν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α

α α σχει ο εν ε μοι οι βα πτι ζο ο ο με νο

ος Χρι ι ι στος ο Ι ω αν νης συμ μα αρ

τυ υ υ ρει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο

ο ο γου ου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ε ου ο αι αι ρω ω ν την α μα

αρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου αυ τω πι στοι

οι βο ο η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νεις

Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι οι

Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και αι

γη η ης ποι η η την εν πο τα μω ω ω ω ω γυ

υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ πο δου

ου ου ου ου λου ου εις η μων σω ω τη ρι ι

ι ι ι αν δε χο ο με ε νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι α αγ γε ε ε λων συν ε

στε ε ελ λο ον το ο ο ο φο ο βω ω ω και

αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω

ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι ε

Εἶδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἶδοσαν

σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθηθησαν

Ὅτε ἐπρὸς αὐτὸν ἐρχομένον ὁ Πρὸ

ὁ ὄροσος ὁ ὄμος τὸν Κυριοῦν τηῆς

δοξῆς ἐβοαῶντων

ὁ δὲ ὄλυτροῦ μενοσόν κοσμοῦ ὄον παρὰ

γεεγονέν ἐκφθοράς

ὁ δὲ ρυεῖται ἡ ἡμᾶς ἐκθλιψέ

εἰς ὅσον ὄμαρτημάτων καθὰ

αρσιν χα ρι ζο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι γης

εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε λη η λυ υ θε δι

ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου ου

ου λων υι ους Θε ου ου ερ γα α α α ζε ε ε

ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω τι ι ζει ει το αν

θρω ω ω πι ι ι ι νον δι α του υ υ δα α

τος του θει ει ου ου βα πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου πον δευ τε

ε συ υ υμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο

γη η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ)
μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν **Β**απτιστά,
ὥς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὥς ἐν εἵδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν **Β**απτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ)
ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.89*

Τ η ην χει ει ει ει ρα α α α σου την α α ψα α

με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η ην

του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του π ρ

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα α

θυ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας π ρ

Ε πα α ρον υ περ η μω ων προς α αυ το ο

ον Βα α πτι ι ι στα π ρ ως παρ ρη σι αν ε ε

ε χω ων πο ο ολ λην π ρ

Κ αι γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α

α αν των π ρ υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η

η ησαι πρ

Τους οφθαλμούς σου οὐ παααλιιιν

δε τους το παναγιον Πνευμακατιιδοον

ταας ως ενειειδειςπεριστεραααςκα

ατεεελθον πρ

α να πεταασον προς αυ το οον Βααπτιι

στα ιλεωνημιιναπεεργααααα

α μεεεενοσ πρ

Και δε ευροστηηθιι μεεθηημων (γ')

επισφραγιιζωντων υυυυυ

υ υ υ υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων

της παν η γυ υρε ω ω ωωω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν θ' ὥρας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Ἀποστίχων Α'
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε

ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει ει ει ει

ει ει και αι ει εις τους αι αι ω ω ωνας των αι ω

ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α

α α α α λα α α α α μην π ρ

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ)
 μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά,
 ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
 μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
 ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
 ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ)
 ἔπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστᾶριον 1882 σ.421*

Τ ην χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρα α α

α την χει ει ρα α σου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου π ρ η η η α α ψα με ε ε ε

ε νη η η η η η η η η η η την α α κη η

η η η ρα α την α κη η ρα το ο ο ο ο ο ο ο

ον **Α** κο ρυ υ φη η η η η η η η ην **γ'** του ου

ου ου Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο του δε ε ε

σπο ο ο ο ο ο του ου ου ου **π**

Μ ε ε ε εθ η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η **Α** η η η η η η η

η η η η η η η **Α** η η η η η η η η η η η η

η η ης **χ** και δα κτυ υ υ υ υ υ λω αυ το ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον **χ** η η η μι ι ι ι

ιν κα α α α α ια α α καθ υ υπ ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε δει ει ει ει ει

ει ει λει καθ υ πε ε δει ξας π ρ

ε ε ε ε ε ε πα α ε ε πα α ρο ο ο

ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον υ περ η μω ω χ ρ

ω ω ω ω ων προς αυ το ο ο ο ο ον βα α α

α α α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α λα α α α

ω ω ω ω ως παρ ρη η σι ι ι ι αν ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

χω ω ω ω ω ω ων πο ο ο ο ο λο ο ο ολ

λην π ρ

Κ α ι γ α α ρ μ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ζ ω ω ω ω ν τ ω ν Π ρ ο ο ο ο ο ο ο φ η η τ ω

ω ω ω ω ω ν α α α α π α α α α α α α α α α

α α ι α α α α α ν τ ω ν υ π α α υ τ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ε ε ε ε μ α α α α

α α α α ι α α α μ ε ε μ α α ρ τ υ υ υ υ υ υ

υ ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρ η η η η η

η η ι η μ ε μ α ρ τ υ υ υ ρ η η η σ α ι α ι α ι α ι

αι

Τ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο ο φ θ α α λ μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ου ου ου πα α α α α α α α α λι ι ι ι πα λι

ιν δε ε ε ε ε ε του ου ους το ο πα α α

αν α το παν α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α κα

α α α τι ι ι ι ι ι ι ι ι κα τι δο ο ο ο ο ο

λο ο κα τι δο ο ο ον τα α ια α α ας ως εν

ει ει ει ει ει ει ει δει ει ει λει ει πε ε ε ε ε

ε ρι στε ε ε ε ρα α α α ας κα α α α

α τε ε ε κα α τελ θο ον

να πε ε ε ε ε ε τα α α να πε ε

τα α στον προς α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον βα α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α ια α α

α α

α α α ι ι ι ι ι ι λε ε ι ι λε ε ων

η μι ι ι ιν α α α α α α ια α α πε ε

ε ερ γα α α α α α α α σα α α α α α α

με ε ε ε ε λε ε ε ε νος

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο ο ο ο ο ο ο

ο στη η η η η ιη η η η θι με ε ε ε ε ε

εθ η η η με εθ η μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ^χ_θ

Κ αι δε ε ε λε ε ε ευ ρο στη η η η η θι ^{π ρ} ^χ_θ

ι ι ι ι ^ν με εθ η η η με εθ η μω

ω ω λω ω ω ω ω ω ω ω ων ^χ_θ

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο ο και δευ ρο ο στη η ^{π ρ} ^Δ

η η η η η η η θι ι ι με ε ε ε λε ^χ_θ

ε ε ε μεθ η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω λε ^Δ

ε ε ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω ω ω ων ε

ε ε ε ε ^π ι ^σ φ ρ α α α α γι ι ι ι ι ^λ

ζων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον

καὶ προ ο ε ε ε ε ε ε ξ α α λα α α αρ χω χ ρ

ω ω ω ω ωωντη η η η η η η η η η η ρ

η ης λ ρ πα α α α α α αν η η η η η η η

η η η της πα αν η γυ υ υ υ ρε ε ε ε ε ω

ω ω ως π ρ